

Osim koncerata i sličnih priredaba za vrijeme Dana hrvatske glazbe održavaju se skupovi muzikologa i glazbenih pisaca. Skup muzikologa i glazbenih pisaca održavao se u dva dana 10. i 11. prosinca u Društvu hrvatskih skladatelja, Berislavićeva 9. Tema skupa »Prošlost i sadašnjost hrvatske glazbe« uključivala je prvi dan 10. prosinca slobodne teme: Stanislav Tukšar, *Pavao Skalić, zagrebački glazbeni pisac*; Sanja Majer-Bobetko *O muzičko-estetskim pogledima Franje Kuhača, Hubert Pettan Körnerov »Zriny« i libreto Badalića i Adelburga, Branko Polić Hrvatska opera oko 1900.: Miletićeva i Hreljanovićeva era, Ivo Körbler Da li gradska ili seoska zabavna glazba?* Drugi, tematski dio skupa govorio je izričito u stvaralaštvu i djelima Mila Cipre, Ive Brkanovića i Borisa Papandopula. Teme su bile slijedeće: Krešimir Kovačević je govorio o stvaralaštvu Ivana Brkanovića, Mila Cipre i Borisa Papandopula u hrvatskoj glazbi. U obliku referata Koraljka Kos je izložila hrvatsku umjetničku književnost u djelima Brkanovića, Cipre i Papandopula, o zborovima i komornoj glazbi Ive Brkanovića govorila je Bosiljka Perić-Kempf, Ivan Bošković, *Boris Papandopulo i Split i Snježana Miklaušić Vokalna lirika Brkanovića, Cipre i Papandopula*. Voditelji skupa bili su dr. Koraljka Kos, voditelj Sekcije muzikologa i glazbenih pisaca DHS, i dr. Ivan Supićić.

Na kraju možemo sa sigurnošću reći da su ovakvi prigodni koncerti i svi oblici priredaba neobično važni za hrvatsku glazbu te time pokazujemo koliko i mi sami cijenimo domaću glazbenu prošlost i kulturu. Svoje poštovanje iskazali smo izvođenjem djela koja su interpretirali renomirani domaći umjetnici (Ljerka Pleslić-Bjelinski, Fred Došek, Ksenija Kos — klavir, Valter Dešpalj, Janko Kichl — violončelo, Josip Klimenta, Maja Dešpalj — violina, Anđelko Klobučar — orgulje, Josip Novosel — tenor, Mirjana Bohanec — sopran i mnogi drugi naši umjetnici).

Ne smijemo preskočiti brojne praižvedbe i djela izvedena prvi put u Zagrebu koja smo čuli za vrijeme Dana hrvatske glazbe.

Nažalost, moramo konstatirati i to da se interes publike nije povećao, iako Dani hrvatske glazbe imaju već sedam godina iza sebe.

Propusti koji su učinjeni pri organiziranju sličnih zgoda neminovni su, no namjera da se hrvatska glazba izvuče iz anonimnosti vrijedna je pažnje.

B. M.

GLAZBENI ŽIVOT U RIJECI KONCEM 1976. I POČETKOM 1977.

12. studenog u koncertnoj dvorani Pomorskog i povijesnog Muzeja nastupila je *Natuscia Calza*, glasovir (Italija). Na rasporedu: Schumann: »Papillonns«, op. 2, »Kinderscene« op. 15 i Osam sonata Domenica Scarlatija. Dok je prvi dio koncerta bio pomalo zbrkan i neujednačen, drugi dio, sa Scarlatijevim sonatama, donio je uravnoteženost i jasnoću izraza, što je u dodatku dovelo do ponavljanja jedne od tih sonata.

16. studenog Narodno kazalište »Ivan Zajc« imalo je kao svoju slijedeću opernu premijeru poznatu operu Gaetana Donizzettija »Don Pasquale«. Naslovna uloga: Dinko Lupi, Malatesta — Marino Svilgoj, Norina — Sonja Pečar-Karabaić, Ernesto — Mario Blažić, Carletto — Ivan Kumbatović, sve skupa u inscenaciji Antuna Augustinčića, s kostimima Ružice Nenadović-Sokolić, u redateljskoj postavi Dinka Svobode, a pod ravnanjem Davorina Hauptfelda. Predstava je uspjela kao vrlo cjelovito ostvarenje i primljena je sa zadovoljstvom.

22. studenog održan je simfonijski koncert Narodnog kazališta »Ivan Zajc«, na kome je kao solist nastupio Libero Lana, violončelo (Trst). Na rasporedu: V. Lisinski: »Velika poloneza u C-duru«, R. Schumann »Koncert za violončelo i orkestar, u a-molu, op. 129, i

L. v. Beethoven: »III simfonija u Es-duru, op. 55 («Eroica»). Koncert je u cjelini uspio, a posebno je bio dobro primljen solist kao potpun umjetnik, tako da se ovo simfonijsko veče može upisati u pozitivnu bilanci koncertnih ostvarenja kazališta, te jedan od uspjeha dirigenta Davorina Hauptfelda.

9. prosinca predviđeni koncert u Muzeju, na kome je trebalo da nastupi gitarist Kamal Mirza Turan, američki glazbenik porijeklom Tatarin, otkazan je neposredno pred koncert iz tehničkih razloga. Inače, to bi bio posljednji koncert u zimskog razdoblju, budući da u Muzeju grijanje još uvijek nije popravljeno.

13. prosinca izveden je u kazalištu simfonijski koncert u ciklusu »Mladi Riječani muziciraju« na kome su se predstavili Vladimir Horvat, violina, pod ravnanjem Petera Škerjanca, koji živi i radi u Rijeci. Na rasporedu: Rossini: Predigra operi »Wilhelm Tell«, Brahms: »Koncert za violinu i orkestar, u D-duru, op. 77, te Dvorak »IX. simfonija«. Koncert je ocijenjen kao precijenjena mogućnost s obzirom na solista, ali u općem dojmu najbolje je uspjela simfonija.

29. prosinca obnovljena je u Kazalištu popularna opereta Ive Tijardovića »Mala Floramye«. Naslovnu ulogu ostvarila je Sonja Pečar-Karabaić, uz partnera Ljubu Strgačića (Mirko), te dramske glumice, od kojih je glavnu mušku ulogu igrao Ivan Bibalo (Šjor Bepo Pegula), zatim Slavko Sestak i Eduard Černi (Šjor File i Šjor Dane), te Zdenka Trajner (Misili Bisili), uz epizodiste. Predstava je bila pod ravnanjem Krunoslava Kajdija, kome je to bio operetni debut, u redateljskoj postavi gosta iz Splita Tomislava Kuljiša, dok je koreograf bio Miljenko Štambuk, kao gost scenograf Antun Žunić, a kostimi Ružica Nenadović-Sokolić.

U međuvremenu, tj. između simfonijskog koncerta i operetne premijere, održana je priredba pod naslovom »Veseli vrtuljak« 18. prosinca u kinu »Partizan« i 23. prosinca u dvorani »Neboder« u organizaciji Radiotelevizijskog centra Rijeka, kojom prilikom su uz revijski orkestar nastupali učenici riječkih osnovnih škola i dječjih vrtića s popijevkama za djecu što su ih stvorili riječki skladatelji i obrađivači zabavne glazbe. Obje priredbe, u kojima su pojedine osnovne škole i dječji vrtići pružili zdušnu suradnju, bile su srdačno primljene i izvršno posjećene, a prema tome i uspjele.

6., 7. i 9. siječnja 1977. održane su uzastopne predstave najpopularnije opere Ivana Zajca »Nikola Šubić Zrinski«. To je na neki način bio dug Zajcu, čije ime nosi riječka kazališna kuća, za zakašnjenje povodom proslave značajne obljetnice ove opere, odnosno stote godine od njezine praižvedbe. Budući da je ta opera održana prvi put u dvorani »Neboder«, privremenoj radnoj kući Narodnog kazališta »Ivan Zajc«, napravljena je inscenacija prikladna za taj prostor koju je ostvario scenograf Dorian Sokolić, dok je opera izvedena u redateljskoj postavi Vladimira Ruždjaka, s kostimima Ljubice Wagner, a pjevali su isti protagonisti kao na ljetnim predstavama na Trsatskoj gradini, i to: Vladimir Ruždjak u naslovnoj ulozi, Gertruda Munitić, kao gost (Jelena), Zorka Wolf i u alternaciji Mirjana Šebalj (Eva), Ljubo Strgačić (Juranić), Dinko Lupi (Sulejman), Mario Blažić, (Sokolović) i Alija Puhovac (Alapić). Treba napomenuti da je na predstavi 7. siječnja ulogu Sulejmana pjevao mladi Giorgio Surian iz Rijeke, kao novi član riječke Opere koji je nedavno diplomirao u Ljubljani i ovo mu je bio operni debut u kome je osobito uspio. Izvedbe su bile pod ravnanjem Vladimira Benića, a sve su predstave bile rasprodane. Time se Rijeka ipak »post festum« odužila Ivanu Zajcu, svom sugrađaninu.

15. siječnja bila je u kazalištu jedna, pomalo atraktivna predstava, budući da su u Puccinijevoj operi »Tosca« nastupila dva bivša riječka građanina, Josip Šutej (Cavaradossi) i njegov sin Vjekoslav Šutej, pod čijim je ravnanjem izvedena navedena opera. Naslovnu ulogu pjevala je Zorka Wolf, a Scarpia je bio gost iz Beograda Dušan Popović. Predstava je u cjelini bila natprosječno ostvarenje riječke Opere, a od brojnih posjetitelja bila je srdačno primljena.

16. siječnja održan je simfonijski koncert pod općim naslovom »Simfonijska glazba u ritmu«, pod vodstvom Bojana Adamića, a kao solisti u pojedinim skladbama nastupali su: Silvo Stingl, električni glasovir, Josip Forenbaher, saksofon, Petar Urgan, truba, i Emerik Gregur, flauta. Na rasporedu su bili zastupani: Bojan Adamić, Janez Gregorc, Miljenko Prohaska, Jure Robežnik, Borut Lesjak i Dečo Žgur. Koncert je privukao pozornost posebno mlađih slušatelja i bio je srdačno primljen, a izvedba je bila na visini.

Uz ove vijesti treba dodati nekoliko vijesti izvan Kazališta i koncertnog života.

Riječki tenor Viktor Bušljeta, član Narodnog kazališta »Ivan Zajc« dobio je Nagradu Milke Trnine za proteklu godinu, i to za ulogu Hermana u operi »Pikova dama« P. I. Čajkovskog.

Riječki dirigent Vladimir Benić nastupio je na simfonijskim koncertima u Dimitrovgradu i u Uljanovsku, izvođeci djela Mozarta, Beethovena i Dvoržaka.

Opatija je ostala bez festivala zabavne glazbe nakon odustajanja od natječaja za »Pjesmu Eurovizije«, budući da je taj festival proglašen preživjelom manifestacijom. Zbog toga se predviđa da bi se stvorili Dani jugoslavenske zabavne glazbe, na kojima bi bile večeri revijske glazbe, šansona, pop i rock-glazbe.

Useljenje u obnovljenu zgradu Narodnog kazališta »Ivan Zajc« predviđeno je za 3. svibnja 1978., (na dan pripajanja Rijeke matici zemlji), kako je to u dnevnim novinama donio službeni izvještaj graditelja, odnosno obnovitelja.

V. Fajdetič

KONCERTI ANĐELKA KLOBUČARA U DOMOVINI I INOZEMSTVU

1. Ljubljana, crkva Marijinog navještenja, 15. X. 1976. Na programu koncerta bila su djela J. S. Bacha: *Fantazija i fuga u d-molu; Koralne predigre Nun komm der Heiden Heiland, Kommst Du nun, Jesu, Wir glauben all'an einen Gott, Toccata i fuga u d-molu, C. Francka Preludij fuga i varijacija; O. Messiaena četiri stavka iz Ciklusa Nativité du Seigneur: Les anges, Jesus accepte la souffrance, Les Mages i Dieu parmi nous*. Na kraju je Klobučar izveo svoje nove skladbe *Intrada, Andante, Scherzando, Larghetto i Toccata*.

To je bio bogat program koji je trajao neprekidno 90 minuta. Dugi aplauzi publike, ponajviše omladine bili su priznanje i nagrada našem eminentnom orguljskom umjetniku A. Klobučaru.

2. Zagreb, Bazilika Srca Isusova. U sklopu VII. Dana hrvatske glazbe održan je 22. XI. 1976. koncert u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu. Nastupili su Anđelko Klobučar na orguljama i Marijan Jerbić na violoncellu. Izvedena su ova djela: Franjo Lučić: »Elegija« — orgulje solo, Miroslav Miletić: »Hrvatska Litanija« — orgulje solo, Natko Devčić: »Res Sonora« — orgulje solo, Anđelko Klobučar: »Preludij, Interludij i Postludij« — orgulje solo (praižvedba), Branimir Sakač: »Pezzi per Violoncello solo« — violoncello solo, Rudolf Matz: »Elegija« — violoncello i orgulje, Zlatko Pibernik: »Koncepti 3 za Violoncello solo« — violoncello solo uz koji su orgulje podkraj kompozicije dale duboki »Orgelpunkt« (praižvedba), Josip Slavenski: »Sonata Religiosa, za violoncello i orgulje« — violoncello i orgulje.

Muziciranje naših obaju istaknutih umjetnika bilo je sonorno i puno života. Bilo je veoma zanimljivo gledati, kako se obojica savršeno snalaze bilo u solo sviranju, bilo u zajedničkom muziciranju, gdje su se savršeno uklapali jedan u drugoga. Vidjelo se, da su potpuno ušli u skladbe, koje su izvodili posve spontano upravo igrajući se ne dajući pri tome nikakvog utiska, da sviraju nešto što su »naučili«, (tolikom je spontanošću sve teklo.)

Iz izvedenih skladbi je bilo jasno, da kompozitori — izuzmemo li Matzovu Elegiju i Lučićevu Elegiju,

koje su ranijeg datuma — idu ukorak s današnjim evropskim načinom komponiranja, da čak i nadilaze nastojanja nekih evropskih zemalja da budu suvremeni.

Publike je bilo veoma malo — vjerojatno radi hladnoće — crkva se ne grije, što publika već znade iz dosadašnjih koncerata koji su bili održani u hladnim mjesecima — a valjda još više, što je u isto vrijeme bilo nekoliko drugih koncerata na drugim mjestima — da spomenemo samo smotru naših najboljih zborova u velikoj koncertnoj dvorani Lisinski. Među publikom bili su i neki od skladatelja.

3. Ljov, Kijev, Odesa. Na svom ovogodišnjem gostovanju u Sovjetskom Savezu A. Klobučar održao je 4 solistička koncerta. Najprije je 16. i 17. II. održao 2 koncerta u Lvovu. Nakon dva dana, 19. II., slijedi koncert u Kijevu. Zadnji koncert održao je 21. II. u Odesi. Na programu koncerata bila su djela Buxtehudea, Bacha, Francka, Duprèa, Macha, Cipre i Klobučara. Zanimljivo je spomenuti da su koncerti bili vrlo dobro posjećeni i izvrsno primljeni od publike. To s jedne strane pokazuje zanimanje publike za orguljsku glazbu, a s druge strane pokazuje majstorstvo Klobučara koji svojim sviranjem znade pružiti pravi glazbeni užitak.

4. Zagreb, Bazilika Srca Isusova. Uoči blagdana Bogojavljenja izveo je Anđelko Klobučar na nedavno obnovljenim orguljama Rieger-Zanin Bazilike Srca Isusova u Zagrebu zbirku »La Nativité du Seigneur« od Oliver Messiaena. Premda Klobučar u svojoj interpretaciji nije bio slobodan — što bi značilo ne biti u skladu s namjerama skladatelja — ipak je bio samostalan. Sam Messiaen drži takovu samostalnost ne samo mogućom, nego i potrebnom. U svom prvom kratkom susretu s Messiaenom još tamo ranih šezdesetih godina prigodom jednog zagrebačkog bienala čuo je Klobučar od kompozitora da se njegove orguljske skladbe trebaju u registraciji prilagoditi mogućnostima onih orgulja, na kojima se izvode, nastojeći pri tome postići sukladnost s onom registracijom, koju je sam Messiaen naznačio. On naime daje posve izričitu registraciju. Na pr.: »Récit: flûte 4, nazard, pp — Positif: quintaton 16, mfc«. Messiaen je tom zgodom posebno istaknuo respektiranje »miksura« u pedalu. To nisu uobičajene miksure, nego na pr. ovakav sastav registara: »Pedal: flûte 4 i spoj s Positif: flûte 4, nazard, tierce, piccolo«. Glede tempa je Messiaen tada rekao, da se valja ravnati prema akustici prostora, no »pas trop vite«, ne prebrzo. U tim je okvirima Anđelko Klobučar izveo Messiaenov »La Nativité du Seigneur«. Osim toga je neka od auktora označena veoma polagana tempa uzeo malo brže, jer je praksa pokazala, da ta prepolaka tempa promašuju cilj: umjesto mističnosti proizvode neku dosadu. Zato su ta Klobučareva odstupanja bila na mjestu.

Koncert je bio doista doživljaj, božićni doživljaj, daleko od onih salonskih pastoralnih ugođaja. Koliko je to moguće glazbi, ova nas zbirka prenosi u teologiju božićnog misterija, no ne ostaje pri apstrakciji, nego je do skrajnosti zorna. Klobučar je u svojoj interpretaciji uspio dati ono što je bilo u Messiaenovo namjeri. Šteta što je koncert bio tako slabo posjećen. Organizacija koncerta je zakazala. Prava šteta, jer ćemo jedva uskoro imati prilike da tu zbirku čujemo u cjelini, u tako lijepoj interpretaciji i to u samo božićno vrijeme. Profesoru Anđelku Klobučaru iskreno čestitamo.

KiK

PRAIZVEDBA KANTATE SMRT SV. FRANJE U SINJU

5. prosinca 1976., prigodom proslave 750. obljetnice smrti sv. Franje, u Sinju je izvedena kantata *Smrt sv. Franje*, koju je skladao naš poznati skladatelj i orguljaš Anđelko Klobučar na tekst prof. o. J. Solde.